

Görsel Sanatlar Eğitimi Pratiğinde Yaratıcılık

Creativity in the Practice of Visual Arts Education

Ahmet Göktuğ Kılıç¹, Adnan Yalın²

¹*Sorumlu Yazar, Yüksek Lisans Öğrencisi, İnönü Üniversitesi, ahmetgoktugkiloc34@gmail.com, (https://orcid.org/0000-0002-2831-789X)*

²*Dr. Öğr. Üyesi, İnönü Üniversitesi, adnan.yalin@inonu.edu.tr, (https://orcid.org/0000-0002-9503-796X)*

Geliş Tarihi: 23.05.2023

Kabul Tarihi: 19.09.2023

ÖZ

Görsel sanatlar eğitimi, ilerlemeci ve yapılandırmacı eğitim felsefeleri ile önemi daha fazla artan ve üzerinde durulması gereken disiplin alanlarından biridir. Görsel sanatlar eğitimi, süreçte sadece teorik bilgilere dayanmadığı, daha çok yaratıcı sürecin aktif olduğu bir disiplin alanı olduğu için öğreticilerin üzerine eğilmesi gerekir. Birey görsel sanatlar eğitimi ile diğer disiplinlerin yaratmış olduğu zihinsel, bedensel yorgunluktan uzaklaşarak kendisini duygusal ve ruhsal rahatlığını sağlayacak alanlar oluşturur. Bu alanlar bireyin özgür hareket edebileceği ve düşünebileceği ortamlar olmalıdır. Çünkü birey yaşam alanını kendisi yapılandırdığı sürece anlamlı sonuçlara ulaşabilir. Süreçte öğrenmeler öznel gerçekleşmeli öğretici nesnel bilgileri direkt olarak aktarmamalıdır. Görsel sanatlar eğitimi kuramsal alt yapısı olsa dahi sürecin öznel gerçekleşmesi yaratıcılığın gelişmesini ve bireyin nesnel bilgileri sorgulamasını sağlar. Bu aşamada yaratıcılık devreye girerek süreci anlamlı hale getirir. Bundan dolayıdır ki bireyin bütünsel gelişiminin devam etmesi ve sekteye uğramaması için görsel sanatlar eğitiminin öğretiminde yaratıcılığın önemi yadsınamaz. Bu anlamda görsel sanatlar eğitimi kapsamında gerçekleşen süreçte; işlenen ders, gerçekleşen etkinlikler öğrencinin yaratıcılığını geliştirir. Bu amaçla araştırma da görsel sanatlar eğitimde yaratıcılığın etkisinin sorgulanarak öğrenci açısından önemine değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Görsel sanatlar eğitimi, yaratıcılık, yapılandırmacılık.

ABSTRACT

Visual arts education is one of the disciplinary areas that is increasing in importance with progressive and constructivist educational philosophies and should be focused on. Since visual arts education is not only based on theoretical information in the process, but is more of a disciplinary field in which the creative process is active, it should be focused on tutorials. With visual arts education, an individual creates spaces that will provide him/her emotional and spiritual comfort by moving away from the mental and physical fatigue created by other disciplines. These areas should be environments where the individual can move and think freely. Because as long as the individual configures the living space himself, he can achieve meaningful results. Learning in the process should take place subjectively, the instructor should not convey objective information directly. Even if visual arts education has a theoretical background, the subjective realization of the process allows creativity to develop and the individual to question objective information. At this stage, creativity comes into play and makes the process meaningful. Therefore, the importance of creativity in the teaching of visual arts education cannot be denied in order for the holistic development of the individual to continue and not to be disrupted. In this sense, in the process that takes place within the scope of visual arts education; the course that is being taught, the activities that are taking

place develop the creativity of the student. For this purpose, the research also questioned the impact of creativity in visual arts education and its importance for students was mentioned.

Keywords: Visual arts education, creativity, constructivism.

GİRİŞ

Sanat, yaşamın içinde bireyle olduğu sürece varlığını devam ettirecektir. Geçmişten gelerek, geleceğe yönelik gelişimler sergileyecek, dönemin anlayışı değiştikçe yeni yaklaşımlar benimseyecek ve topluma yol gösterecektir. Birey de böylelikle hem kendisinin ilerlemesini sağlayacak hem de topluma ışık tutacaktır. Toplumun bilinçlenmesi bireyin kendini keşfedebilmesi ve sanata yön verebilmesi amacıyla bilinçli bireylere ihtiyaç vardır. Bu da eğitim ile olanaklı hale gelebilir. Görsel sanatlar eğitimi de öğretim programlarının birer parçası olması ve bireyin sanatla direkt olarak etkileşim halinde olabileceği alan olmasından dolayı önemli eğitim disiplinlerinden birisidir. Özellikle günümüz toplumlarında teknoloji üzerine inovasyonların görülmesi ve bu yeniliklerin eğitim sistemlerine yansması birey açısından olumlu sonuçlar doğurmaktadır. Görsel sanatlar eğitiminin birden fazla uygulama alanı olması ve bu alanda süreçte birden çok yöntem ve tekniğin kullanılması bireyin çoklu öğrenme ortamlarında etkinlikler gerçekleştirmesini sağlamakta ve birey yapmış olduğu etkinlikler ile birlikte kendi eğilimlerini fark etmektedir. Süreçte birden çok zeka alanında aktif olması çoklu öğrenme etkinliklerini desteklemektedir. Çünkü süreçte etkinlikler gerçekleşirken birden çok birey etkinliklerle meşgul olmaktadır. Bu bireyler birbirinden farklıdır. Her öğrencinin aktif olarak kullanabildiği en az bir zeka alanı bulunmaktadır. Diğer zeka alanları da süreçte aktif olabilir ya da bu çocuğun beyninin iki yarım küresini de kullandığını göstermektedir. Böyle gelişen bir öğrenme sisteminde çocuk ortaya koymuş olduğu ürünlerde de yaratıcılığını ortaya koyacaktır. Özellikle süreçte birden çok materyal ve modellerin kullanılması yaratıcılığın artmasını sağlayacak ve öğrenci süreci anlamlı yürütecektir. Görsel sanatlar eğitiminde bireyin merkezde, öğretmenin rehber rolünde öğrenciye yardımcı olduğu ve öğrenmelerin öğrenciler tarafından öznel bir şekilde yapılandırıldığı süreçte, bireyin yaratıcı düşüncesi artacak ve çocuk birden çok alanla ilgili düşünceler ortaya koyacaktır. Bu amaçla sürecin öğretmenler tarafından düzenli bir şekilde programlanması gerekir. Geleneksel eğitim sistemlerinde süregelen, sürecin öğretmenler tarafından yapılandırıldığı, öğrencilerin sadece kısıtlı düşünme becerisine sahip olduğu, düşüncelere ket vurulduğu geleneksel öğrenme anlayışının terk edilmesi, daha çok ilerlemeci eğitim anlayışı ile sürecin yönetilmesi, benimsenen çağdaş eğitim anlayışını desteklemektedir. Özellikle yaratıcılık düzeyinde ele alındığında sığ öğrenme kalıplarının terk edilmesi, bireyin birden çok düşünme alanlarının desteklenmesi bu benimsemenin bir sonucudur. Bunun nedeni yaratıcılık belirli kalıp ve engellerle karşılaştığı zaman bir anlam ifade etmez ve bireye katkı sağlamaz. Bireyin yaratıcılığının gelişmesi ve yeniden yapılandırılması için sürecin iyi yönetilmesi, öğrenme biçimlerine ket vurulmaması ve zihinsel engellere yer verilmemesi gerekir.

YÖNTEM

Araştırmada gerekli alanyazın için literatür taranmış ve kaynaklar incelenmiştir.

2.1.Görsel Sanatlar Eğitimi ve Yaratıcılık

Bireyi anlamaya ve tanımlamaya yönelik ilk girişimler, 1879'da Wilhelm Wundt tarafından ilk deneysel psikoloji laboratuvarının kurulmasıyla başlamıştır. Bu, psikolojiyi diğer alanlardan ayırmış, akademik bir disiplin haline getirmiştir ve psikoloji alanı ile ilişkili pek çok okul kurulmuştur. Bunlar; Yapısalcılık, Davranışçılık, Bilişsel Yaklaşım, Hümanizm-İşlevselcilik ve psikanaliz gibi okullardır. Psikanaliz Okulu, 1895 yılında Sigmund Freud tarafından kurulmuştur. Kurulan bu okul bireyin davranışının yalnızca bilinçli süreçlerle

açıklanamayacağını savunmuştur. Bu ekol, insan bilinçaltının da araştırılması gerektiğini ön görmüştür. Görüş farklılıkları olsa dahi Adler ve Jung süreci devam ettirmiştir (Ağluç, 2013, ss.2). Bu şekilde bireyin tanımlanması ve anlaşılmaya çalışılması bir çok disiplin kapsamında dikkat edilmesi gereken bir konudur. Özellikle Görsel Sanatlar eğitiminde yaratıcılığın etkin olması insanın anlamlandırılmasında önemli görülmektedir.

E. Paul Torrance ve J.P. Guilford tarafından yapılan araştırma, yaratıcı insanların düşüncelerini ve fikirlerini şekillendirmek için en az dört ana yöntemi izlediğini buldu. Elbette bu süreçler yaratıcı olmanın tek yolu olarak nitelendirilemez; ancak, yaratıcı düşünce kalıplarını anlamakla ilgili kategorileri temsil ederler. Bu özelliklerin her biri ayrı ayrı veya kombinasyon halinde bulunabilir. Akışkanlık. Düşünmede akıcılık, bir dizi olasılık, fikir veya sonuç üretme yeteneğidir. Akıllı düşünürler orantısız sayıda fikir üretir. Akıllı düşünürler, görünüşte tamamlanmış bir tartışmadan çok sonra genellikle ekleyecek daha çok şey bulurlar. Esnek düşünme , farklı bakış açıları geliştirme yeteneğidir. Esnek düşünürler, bir soruna yaklaşmanın birçok yolunu arayarak bir tür zihin jimnastiği uygulayıcılar. Esnek düşünürler, bir şeyi yapmanın tek yolu için seçenekler gördükleri için otoriteyi sorgulayabilirler. Orijinal düşünme, alışılmadık, benzersiz veya son derece kişiselleştirilmiş yanıtlar veya fikirler üretme yeteneğidir. Orijinal düşünürler ve onların yeni cevapları garip ve hatta kendine özgü görünebilir. Gerçek düşünürler, görevleri veya sorunları çözmenin yolu ile öğretmenlerini, ebeveynlerini veya arkadaşlarını genellikle memnun eder veya şaşırtır. Düşünce organizasyonu, fikirleri genişletme, geliştirme ve süsleme yeteneğidir. Normatif düşünürler ayrıntılardan ve ayrıntılardan etkilenirler. İşlerinin dokusuna ve zenginliğine diğerlerinden daha fazla önem veriyor veya daha fazla dikkat ediyor gibi görünmektedirler. Normatif düşünürler genellikle karmaşık ve karmaşık şeylere yönelirler” (Gartenhaus, 2000’den akt. Ağluç, 2013, ss.4-5).

Yaratıcılık ilk aşamada felsefede ardından psikoloji, sosyoloji ve genel anlamda kabul gören güzel sanatlar alanında karşımıza çıkmaktadır. Yaratıcılık, eğitim gibi bir çok farklı disiplinin üzerinde teoriler üretilen, tanımlanması güç, çok boyutlu bir alanı kapsamaktadır. XV. ve XIX yüzyıllar arasında daha çok güzel sanatlar alanına ilişkin bir olgu olarak benimsenen yaratıcılık, genellikle dar bir çerçevede değerlendirilmiş ve olgusal kavramı boyutlandırılmamıştır. Günümüzde bireyin bir çok açı dahilinde değerlendirilmesinden kaynaklı olarak kuram olarak farklı tanımlamalar kazanmıştır (Onur & Zorlu, 2017, ss.1537). Bunun nedeni; bireyin zihinsel, fiziksel ve psikolojik özelliklerinin olmasıdır. Bununla birlikte yaratıcılık kavramının güzel sanatlarda çoğunlukla kabul görmesi günümüz çağdaş sanat eğitiminin de temellerinin atılmasında başrol üstlenecektir.

Toplumda öngörülemeyen hızlı sosyal değişim ve gelişimler gelecek için önem arz ederken, eğitim öğretim sistemlerine de yeni isteklerin gelmesini sağlamaktadır. Bu anlamda bakıldığında bilinçli bireylerin gelişimi ve değişimi eğitim ile olanaklı kılınabilmektedir. Eğitim kurumları da benimsedikleri eğitim sistemleri ile öğrenciye bilgiyi nasıl öğreteceği, öğretirken düşünce ve yaratıcılıklarını nasıl geliştireceği üzerinde durmalıdır. Gelenekselleşen eğitim sistemlerinde tek yönlü öğrenmelerde bu sürecin kazanılması çok fazla etkili görünmemektedir. Çünkü tek yönlü iletişim odaklı eğitimler öğrencilerin bütünsel gelişimini ve çağdaş öğrenme gereksinimlerini karşılayamaz. Öğrencinin süreçte aktif olduğu, pasif alıcı konumunun getirdiği geri çekilme isteğinin reddedildiği geleneksel öğrenme yaklaşımları, yerini öğrenci merkezli sürece bıkatığı, öğrenci tarafından yapılandırıldığı, bilginin öznel olduğu şekilde değişime gidilmesi şeklinde olmuştur. Görsel sanatlar dersi öğretiminde öğrencilerin görsel sanatlar üzerine bilgi beceri ve tutumlarının gelişmesi bununla birlikte olumlu edimler ortaya koyması için gerekli ortamların ayarlanması ve hazırlanması gerekir. Bu aşamada, çağdaş eğitim anlayışı ile yapılandırılmış strateji ve yöntemlerin kullanılması, farklı öğrenme ve öğretme yaklaşımlarının tercih edilmesi öğrencilerin kendi gelişimleri hakkında fırsatlara ulaşmasını sağlar ve öğrenci sürecin verdiği sorumlulukla kendi benliğinin farkında olur. Görsel sanatlar disiplininde öğretme ve öğrenmeye yönelik bağlaşımlı, yaratıcı süreci aktif kılan yaklaşımların benimsenmesi öğrenme sürecindeki tüm kuramlar arasındaki ilişkiyi artırır, bunun yanında

aktif, deneyimsel, araştırmacı ve işbirlikçi olma yönünde yetenekleri de geliştirir. Hatta işlenen konunun daha iyi anlamlandırılmasına, öğrenme model ve materyallerinin daha iyi analiz edilmesinde ve bu yolla ortaya performansların çıkmasında önemli etkisi vardır. Çünkü birey bu yolla artan bir motivasyon, üst düzey bilişsel bir beceri ve bilgileri daha uzun süre bilincinde tutma özelliği kazanır (Tomljenovic, 2015, ss.75).

Görsel sanatlar eğitimi, kuram ve çerçevesinde sanat alanlarının kural ve tekniklerini kullanarak bireye estetik bakış açısı kazandırmayı sağlayan bir eğitim disiplindir. Sanat yolu ile gerçekleşen eğitim öğretim süreci boyunca birey; kavrama, enformasyon, düşünme, sentezleme ve analiz etme gibi davranış biçimlerini estetik ilkeler doğrultusunda yaratıcı süreci de yapılandırarak sanatın dilini öğrenir ve hayatına entegre eder. Birey görsel sanatlar disiplini ile birlikte tek bir alanda uzmanlaşmakla kalmaz, aynı zamanda müzik tiyatro, heykel, drama gibi alanlarda da yaratıcı aktiviteler ortaya koyarak bütünsel gelişim sağlar. Bununla birlikte görsel sanatlar eğitimi, sanat ile eğitimin değişik sahalarda bir araya geldiği bir öğrenme alanıdır. Çevreyle ilk etkileşime girdiği an, görme, kavrama, anlamlandırma olarak başlayan sanat eğitimi süreci, zamanla yerini ürün ortaya çıkarma ve zevk almaya bırakmaktadır (Aykut, 2006, ss.34-35).

Modern öğrenme anlayışları ile yeni bir boyut kazanan yaratıcılık, psikoloji ve eğitim kapsamında da bir çok yeniliği beraberinde getirdi. Tanım olarak yaratıcılık, problemlere, eksik bilgilere ,yok olan öğelere, uyumsuzluğa karşı duyarlı olma, güçlü anlamlandırma, tahmin etme, veya eksikliğe ilişkin denenceler oluşturma ve bu denenceler aracılığı ile yeniden sınama, daha sonra da sonucu başkalarına aktarma süreci olarak tanımlanmaktadır (Geçen, Parsıl, 2020, s. 374). Buna birlikte eğitim disiplinlerinde yaratıcılık, araştırmaların gittikçe arttığı yıllara denk gelen 1950’li yıllarda Guilford’un Amerikan psikologlar derneğinde psikoloji üzerine yaptığı ilk araştırmalar dikkat çekicidir. Özellikle bu araştırmalardan en önemlisi yakınsak ve ıraksak düşünme üzerinedir. Yakınsak düşünce de aynı sonuçtan yakın anlamlar çıkırsa da ortaya çıkan sonuç ıraksak düşünceyi desteklemekte ve yaratıcılığı artırmaktadır. Örneğin, belirli bir soruya en yakın yanıtı vererek yakınsak düşünme kalıp fikirlerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Ancak belirli bir soruya farklı yollarla yanıt vererek ıraksak düşünerek yeni yollar denir. Denenceler üzerinden yanılmalara ve saptamalara ortaya çıkar. Bununla birlikte bir çok eğitimci ve araştırmacı da yaratıcılık üzerine eğilmişlerdir. Yaratıcılığın önem gerektiren bir yeti olmasına dikkat çekerek bir problemin çözümünün sağlanması için yaratıcı sürecin etkisinden bahsetmiş ve direkt olarak yapılandırılması gerektiğini savunmuştur (Ulger, 2018, ss.74-75).

Sanat eğitiminde okul çatısı altında görsel sanatlar eğitiminde çocukların yaratıcı olarak görülmeyeceği anlayışının benimsenmemesi gerekir. O halde yaratıcılık ve yaratıcılık kavramı ile ilgili teori ve pratiğine dahil edilmesi gerekir. Bazı eğitim bilimci araştırmacılar hemen hemen her bireyin yaratıcı yeteneğe sahip olduğu gerçeğini ve potansiyelinin eğitim ortamlarında desteklenerek artabileceğini düşünmektedir. Bu şekilde bir bakış açısından, yaratıcılık, o zaman, içinde yaşadığı değiştirmeyi ve geliştirmeyi vurgulamaktan ziyade bir birey için yaratıcı şey olarak görülebilir. Yaratıcı bir şekilde görülen ifade etme yeteneği, her bireyin doğuştan gelen yeteneklerinin geliştirilmesinde daha etkili hale getirilebilir. Görsel sanatlar dersinde de öğretmen rolü motivasyon, destek, materyal sağlamaktır. Bu şekilde gerçekleşen süreçte istenen hareket doğru yönde gelişebilir. Günümüz modern ortamlarda sanat yapıtları halka açık olarak gerçekleşir ve sergilenir. Bireyler sürecin, kültürel pratiklerin bir parçası olarak görsel sanatlar hakkında düşünme ve öğrenme fırsatına sahiptir. Görsel sanatlar eğitiminde görsel kültüre odaklanan, toplum merkezli bir görsel sanatlar eğitimi yaklaşımına yönelik bir temel atılımı mevcuttur. Bu yaklaşımda vurgulanan yaygın görüntü ve nesnelerin, bireylere kendi kişisel deneyimlerinin dışındaki evren hakkında bilgi sağlamada nasıl rol üstleneceğine odaklanır. Bu anlamda bakılacak olursa görsel kültür, kültür süreçlerinin ve sentezlerinin politik, sosyal, ekonomik, cinsel, yaşa dayalı ve ıraksak düşünmeye yönelik çeşitli ilişkilerde incelenmesini ifade etmektedir. Yaratıcı, kendini ifade etme ve potansiyelini sergileme hareketinin özü, her bireyin doğuştan gelen yaratıcı ve ifade edici edimlerini

geliştirmek olarak ifade edilmektedir (Zimmerman, 2009, s: 385-386). Bu aşamada geleneksel öğretim yöntemleri ile çağdaş etkileşimli öğretim yöntemleri arasındaki temel fark, tek yönlü iletişimdeki değişimden kaynaklanan yöntemsel farklılıktır. Bilgi aktarma konusunda yetkili ve tarafsız bir role sahip olduğu bilinen öğretmenin, okuldaki tüm dersler arasında olumlu etkileşimi açısından eğitim süreci boyunca gerekli önemi vermesi gerekir. İki yönlü iletişimde öğretmenler, öğrencilerin etkileşim ve dolaylı öğretim yoluyla bağımsız olarak bilgi edinmelerine yardımcı olur. Öğretmenler öğrencileri bilişsel ve manuel süreçlere dahil etmek için çeşitli öğretim stratejileri kullandığından, bu yaklaşımın daha süreç odaklı ve öğrenci merkezli olduğu düşünülmektedir. Ders etkinliklerine yönelik öğrenci tepkileri, öğretim kalitesinin en önemli bileşenidir ve sınıf etkileşimlerinin türü ve kalitesi öğretimin öğrenme çıktılarıyla doğrudan ilişkilidir. Görsel sanatlar eğitiminde etkileşimli öğretme ve öğrenmenin amacı, daha fazlasını yapmak için etkinlikleri öğretmenden öğrenciye kaydırmaktır. Öğretim sürecinde aktif sözel/bilişsel, deneyimsel/duygusal ve fiziksel/motor katılım etkin olması fayda sağlar (Tomljenovic, 2015, ss.76).

Görsel sanatlar eğitimi; kişisel duygu, düşünce, izlenim ve yaratıcılığı ifade etme becerisidir. Bu, estetik bir düzeye ulaşmak amacıyla yapılan tüm eğitim çabalarını içerir. Bu tür araştırmalar kişilerarası diyalogdur. Eşitlik sağlanmalı ve bunun için çaba gösterilmelidir. Sanat özgürlüğü içerdiği için toplumsal normlarla çatışır. Yaratıcılık için bir temel sağlar. Kişisel sessizliği ortadan kaldırır. Bu eğitim yoluyla olur. Sanat eğitiminin bir ikiliği vardır. İnsanları sanatı anlayacak, sevecek ve sanattan haberdar olacak şekilde yetiştirmek önemlidir. Sanatı bir yaşam tarzı haline getirmek ve sanatçıların çalışabileceği bir ortam yaratmak isteyen insanlara hitap etmek de önemlidir. Sanat eğitimi sadece fikir oluşturma değil, aynı zamanda hakları güvence altına almak için bir öğrenme sürecidir. Öğrenciler entelektüel ve algısal yeteneklerini geliştirirler. Bu da yaratıcı düşünmeyi getirir. Aralıksız çevresini sorgulayan, eleştiren ve değerlendiren başarılı olur. Sanat eğitimi bu şartlar altında gereklidir (Çellek, 2003, ss.10).

Genel eğitim yalnızca yaratıcılığı teşvik etme rolünden öte aynı zamanda yaratıcılığın gelişmesini sağlamada önemli bir yere sahiptir. Yaratıcılığın gelişimini sağlamak için yaratıcılığı karakterize eden kategorileri iyi saptamak gerekir. Eğitim öğretim ortamında yaratıcılığın soru sormayı, ilişki ve bağlantı kurmayı, eleştirel yansıtma değerlendirmesine katılmayı içerdiği öne sürülmektedir. Bu nitelikler dikkate alındığında görsel sanatlar eğitimi kuram, kapsam ve yapısı yaratıcılığın geliştirilmesinde önemli bir disiplin alanıdır. Örneğin, bir bireyin sanat etkinliği ortaya koyması istendiğinde bir dizi karar verme, sınama, bilgi toplama ve denenceler kurma gibi faaliyetlere dahil olur. Aynı şekilde bir görsel sanatlar dersinde öğrencinin bir çalışma yapması istendiğinde öğrencinin ortaya koyduğu problem çözme, analiz etme, deneysel etkinlikler oluşturma gibi yaratıcı edimler gerçekleşebilir. Sanat eğitimcileri de bu sürecin pozitif dönütler vermesinden dolayı yaratıcılığın görsel sanatlar dersinde kullanımına dikkat çekmişlerdir (Pavlou, 2013, ss.72-73).

Yaratıcılığın belirli kuramlar çerçevesinde tanımlanırken aynı zamanda kompleks bir süreç çerçevesinde geliştiğini de vurgulamak gerekir. Özellikle kuramsal açıklamaları yapılırken yalın terimlere dayalı anlamlandırmalar yeterli olmayabilir. Çünkü, yaratıcılık aynı zamanda bir süreç olarak da karşımıza çıkmaktadır. Bu anlamda yaratıcılık; araştırmacıların yaratıcılığı, düşünme yetisindeki rahatlık, düşüncelerin akıcılığı bunların yanında yeni ve özgün fikirler bulma yeteneği veya diğer insanlardan farklı olarak ırsak yollarla düşünme yeteneği olarak tanımlanmıştır (Lowenfeld, 1982'den akt. Karaca, 2011, ss.302). Genel anlamda ise yaratıcılık; yapılan iş ve sonucunda elde edilen başarıdan dolayı ortaya çıkan üretkenlik olarak düşünülebilir. Batı dillerinde farklı teori varyasyonları bulunan yaratıcılık terimi "Kreativitaet, creativity" olarak isimlendirilmiştir. Genel kabul görüş ise yaratıcılığın Latince "creare" sözcüğünden geldiği şeklindedir. Bu sözcük yaygın dillerde yaratmak, meydana getirmek, doğurmak anlamlarının karşılığında kullanılır. Aynı zamanda devingen ve dinamik süreç olma özelliğini de taşımaktadır (Karaca, 2011, ss.302). Bundan dolayı yaratıcı sürecin etkinliği, aynı zamanda bireyin bilgiyi yapılandırması açısından da önemi yeterince anlaşılmalıdır. Sanatın

bireyin oluşumundaki yaratıcı etkisi bu açıdan önemli görülmektedir. Çünkü, eğitim soyut ve zaman dışındaki varlıklarla ilgilenmez, evrenselleşmiş pedagojik bir ilke arama amacıyla değildir. Eğitim esnasında kalıp bilgilerle donanmak bireyi körü körüne içinde bulunduğu sonsuzluğa gömmek demektir. Bireyi yalnızca rasyonel olgulara göre yetiştirmek, bireyin doyunluğa karşı güvensiz hareket etmesine alıştırmak, bireyi eksik bir varlık haline getirmekten öteye gitmez (Tütüncü, 2006, ss.12).

Okulların tüm kademelerinde de böyledir. Yapılması gereken öznel yapılandırmaların varlığını gösterebilmektir. Görsel sanatlar eğitimi, kökü sanata bağlı, yaratıcı sürecin etkin olduğu eğitim disiplinlerinden birisidir. Sanat; değerler ile birlikte düşünen ve üretim sağlayan bir zeka ürünüdür. Bu açıdan iyi yapılandırılmış öğretim program ve yöntemleri ile tüm bireylere öğretilir ve geliştirilebilir (Öztürk, 2019, ss.19). Bu anlamda öğrenmeyi sağlayabilmek amacıyla yapılan öğretimler süreçte etkililiğini gösterecektir. Özellikle Görsel Sanatlar dersinin daha çok üretken bir yaratıcı sürece dayanması bu etkinliğin verimini ortaya koyacaktır. Bundan dolayı süreçte yaratıcılığın ket vurulmaması için her türlü algısal engellerin önüne geçilmelidir. Bireyin çok amaçlı düşünmesini sağlayarak, analiz, sentez ve değerlendirme yapabilme etkinliği geliştirilmelidir. Çünkü yaratıcı öğrenme ile gerçekleşen süreçte zihinde anlamsal bağları ortaya çıkararak anlamlı öğrenmelerin gerçekleşmesini sağlamaktadır.

Yaratıcılık her alanda bilinmeyi keşfetmeye, özgün olmaya ve her yeni karşılaşmayı, sorunu farklı çözmeye çabalar. "Yaratıcılık bir çeşit meydan okumadır." (Becer, 1997'den akt. Çellek, 2003, ss.4). Bu faaliyetleri gerçekleştirmek başka alanlardan beslenmeyi gerektirir. Tüm bunları bulmak ve değerlendirmek, öğrenciyi bir araştırmaya tabi tutup diğer seçeneği bulmasına izin vermekle mümkündür. Birçok konu yerine, yeterince konu ve o konuyu bulmanız, çok fazla seçenek olma ihtimalinin farkında olmanız ve bunları ele almanız gerekir. Sınırları zorlamak, alışkanlıkları sorgulamak... W. Bernbach, "yaratıcılık bir disiplin meselesidir" der, dolayısıyla sanat eğitimi bir disiplin eğitimidir. Öğrenciyi çalışma yolunda özgürleştirmek, ancak çalışmasında disiplin talep etmek gerekir. Ancak bu disiplinle düşünsel derinliği ve estetik kaygıları olan projeler üretilebilir. Yaratıcılık disiplinle birlikte gelir. Yönetmen L. Ernst, "Yaratıcılık, iki yeni kavramı veya nesneyi orijinal bir kompozisyon yaratan üçüncü bir kavram veya nesneye dönüştürme yeteneğidir" demiştir. Yaratıcı birim bilgi ile donatılmış olmalıdır. Oregon Üniversitesi'nden J.D. Ewan, en yaratıcı çözümün etkin kaynak tüketen çözüm olduğunu söylemektedir. Çok iyi sentez ve analiz yapanlar daha yaratıcıdır. Yaratıcılar olasılıkları taşır. Yaratıcılık, önceden ilgisiz kavramlar ile görsel öge arasında bağlantı kurabilme yeteneğidir. Elbette düşüncesi hayal gücü olmadan ortaya çıkamaz. Yaratıcı birey okuyan, gözlemleyen, dinleyen ve araştıran kişidir (Çellek, 2003, ss.4).

Yaratıcılık genellikle bir hedefe ulaşmayı amaçlayan, yeni bir şey yaratmak için bireysel bir zihinsel süreç olarak görülür. Görsel Sanatlar eğitimi bağlamında, bu bakış açısı hala miras alınmıştır. Yaratıcılığın sonraki tanımları genellikle şunları içerir: Karşıt görüşler için "makul" sözcüğü. Yaratıcılık olumlu bir çağrışıma sahiptir ve genellikle yaratıcılık için genel bir terim olarak kullanılır. Yaratıcılık ruhtur. İçinde bir şey olduğu örtülü varsayımıyla sürece tabidir. Aynı zamanda bir bakıma içsel bir kapasitedir (Fleming, 2010, ss.56).

Eğitimin amacı, bireyleri var olan tüm yetenekleri dahilinde işlevde bulunabilecek bir biçimde yetiştirmek ve geliştirmektir (Torrance, 1962'den akt. Karakuş, 2001, ss.4). Eğitim programları ve öğrenme ortamları da bu paralelde oluşturulmalıdır. Eğitim bu görevi yerine getirirken diğer taraftan da okullar bunu gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Ancak son yıllarda dikkat edilmektedir ki bu durum yalnızca zihinsel olarak gerçekleştirilmekte ve yaratıcılık göz ardı edilmektedir. Oysa bütünsel gelişimin desteklenmesinde yaratıcılığın etkisi yadsınamaz bir gerçektir. Özellikle farklı disiplinlerin bireylerin öğrenme yaşantılarında varlığı dikkat çekici noktadadır. Çünkü, günlük yaşamda gelişen teknoloji ve bilimsel yenilikler yeni düşünce ve anlayışların oluşmasını sağlamaktadır. Görsel Sanatlar eğitiminin de bireyin yeteneklerine dayalı olması aynı zamanda süreçte geliştirilebilir olması yaratıcı yetinin de gelişmesini

sağlamada dikkat çekicidir. Yaratıcılık yeteneği yüksek olan birey karşılaştığı probleme açık ve duyarlı, farklı çözüm yolları ile yaklaşabilme, yanı sıra esnek ve bağımsız düşünebilme, bilinen nesnel ve standart gerçeklere rağbet etmeme, herkesin gördüğünü farklı bakış açısıyla bakabilme özelliği gösterir (Karakuş, 2001, ss.4).

Bu yeteneğe sahip birey sanatsal düşünce çerçevesini genişleterek kalıpsal ifadelerden uzaklaşır. Kendi öznel gerçekliğini yapılandırarak sanatsal öğrenmelerini kalıcı hale getirir. Görsel Sanatlar eğitiminin hayatın içinde olması ve bireyin bütünsel yapısında ki gerçekliğinin bir parçası olması hem sanatsal etkinliklerin çeşitliliğini sağlamakta hem de bu yolla birey sanatsal yaratıcılığını da ortaya koymaktadır. Günümüz çağdaş sanat eğitimleri de dikkate alındığında yaratıcılığın üzerine daha fazla eğilmeli ve yapılandırılması gerektiği üzerinde durulmalıdır. Yapılandırmacılık ilk olarak öğrenenlerin bilgiyi nasıl elde ettikleriyle ilgili bir teori olarak ortaya çıkmış, ancak zamanla öğrenenlerin bilgiyi nasıl yapılandırdıklarına dair bir yaklaşıma dönüşmüştür. Yapılandırmacılık bilginin tekrarı ile ilgili değil, bilgi aktarımı ve yeniden inşası ile ilgilidir. Yapılandırmacı eğitimin en önemli özelliği, öğrenenlerin bilgiyi yapılandırabilmeleri, yaratabilmeleri, yorumlayabilmeleri ve geliştirebilmeleridir. Geleneksel yöntemlerde, öğretmenler bilgi verebilir veya öğrenciler kitaplardan ve diğer kaynaklardan bilgi edinebilir. Ancak bilgi farkındalığı, bilgiyi yapılandırma ile eşanlı değildir. Öğrenciler yeni bilgilerle karşılaştıklarında, ya açık dünyayı tanımlamak için önceden oluşturulmuş kuralları kullanırlar ya da algılanan bilgiyi açıklamak için yeni kurallar oluştururlar. Diğer bir deyişle yapılandırmacılık, çevre ile insan beyni arasında güçlü bir bağ kurar. Yapılandırmacı öğrenmenin temelleri şu şekilde özetlenebilir; Araştırmak, yorumlamak ve analiz etmek. Bilgi ve düşünce süreçlerini geliştirir. Geçmiş ve yeni deneyimlerin sentezini oluşturur. Öğrenenlerin sadece okumak veya dinlemek yerine aktif bir rol oynadığı yapılandırmacı öğrenme, tartışma, fikirleri savunma, hipotez oluşturma, soru sorma ve fikir alışverişinde bulunma gibi öğrenme sürecine aktif katılımı içerir. Öğrenciler bilgiyi olduğu gibi kabul etmek yerine yaratır ve yeniden keşfederler (Şaşan, 2002, ss.50).

Bu şekilde gerçekleşen yapılandırmacı bir süreçte birey kendi sanatsal öğrenmelerini geliştirerek yaratıcı özelliklerini etkin hale getirirler. Bununla birlikte yaratıcı düşünme, çalışma ve üretim süreçleri üç temel beceriye dayanmaktadır: güç, analitik beceriler ve pratik beceriler, bu beceriler arasında bir denge bulunması gerekir. Sentez, bireyin yeni ve ilginç fikirler üretme yeteneğidir. Yaratıcı olarak adlandırılan kişiler, başkalarının farkında olmadığı olaylar arasında doğal olarak bağlantı kurabilen düşünürlerdir. Analitik düşünen birey çevresindeki olayları ve olguları parçalara ayırabilir ve bu parçalar ile bütün arasındaki ilişkiyi anlayabilir. Bu bir görme yeteneğidir. Bu yeteneğe sahip bir kişi fikirleri analiz eder. Burada ifade edilen teorileri pratiğe dökme veya soyut fikirleri somut, pratik ve başarılı eylemlere dönüştürme yeteneğidir (Ektem, 2016, ss.87).

2.2. Birey İçin Yaratıcılık ve Görsel Sanatlar Eğitimi

Öğrencilerin yaratıcılığını beslemek, sanatsal ve yaratıcı eğitimin sanatçılarla yakından bağlantılı olduğuna inanan ve sanatçılarla çalışan eğitimcilerin ve sanatçıların ilgisini çekmiştir. Profesyonellik hem öğrencilere hem de öğretmenlere fayda sağlar. Bryce, Mendelovits, Beavis, McQueen ve Adams Avustralya'daki okullarda kapsamlı sanat eğitimi programının, problem çözme, iletişim, planlama ve ekip çalışması olduğunu bulmuşlardır (Hui vd., 2015, ss.316). Moga, Burger, Hetland ve Winner, Görsel sanatlar eğitiminin yaratıcı düşünmeye yol açabileceğini savunmuşlardır. Bu amaçla yaptıkları araştırma da eğitim ve performans arasında pozitif bir ilişki bulmuşlardır. Sanat eğitimi ve yaratıcılık arasında açık bir ilişki kurulmuş ancak nedensellik kanıtlanmamıştır. Ancak, deneysel çalışmalar, görsel sanatlar eğitimi ve yaratıcılık ilişkisinin sonuçlarının büyük etki boyutlarına sahip olduğunu göstermiştir (Moga vd., 2000'den akt. Hui vd., 2015, ss.316).

Üst biliş hakkında serbest biçimli öğrenmenin görsel sanatlar derslerine dahil edilmesi alışılmadık bir durumdur. Bu yeni bir uygulama alanıdır. Sanat dersleri genellikle eserlerin görüntülenmesini (alınmasını) gerektirir. Bir sanat eseri yaratmak (yapmak) ve düşünmek (yansıtmak) ile ilgilidir. Sadece genel olarak öğrenme sürecini değil, aynı zamanda özel olarak yaratıcı süreci de yönlendirir. Düzenleme, yukarıdaki faktörleri düzenlemenin anahtarıdır. Önceden oluşturulmuş görev temsillerinin değiştirilmesini veya doğrulanmasını içerir. Ek olarak, bu yönetim değişikliklerinin etkisinin izlenmesi, süreçle ilgili bireyin yaratıcı bilgi düzeyini artıracaktır. Bu meta düzeyinde değişikliklere yol açabilir. Yaratıcı süreçte gerçekleşen eğitimde öğrenciler ırsak düşünmeye katılırlar. Sanat eğitimi dersinde öğrenciler fikir sahibi olur ve kendisini bir çok açıdan yenileyebilir. Sanat eğitimi sanatsal çalışmaların öğrencilerin birbiriyle tartışarak yaratıcı ve teknik repertuarını zenginleştirme sürecidir ve öğretmenlerle etkileşime geçildiğinde daha anlamlı hale gelir. Sanat eseri alımlamaları birkaç hafta sürebilen yaratıcı süreçte belirlenir. Yaratıcı süreçte daha iyi ustalaşmak için bilgi üretmeye yönelik sanat yapma görevleri önemlidir (Van de Kamp vd., 2015, ss.49).

2.3. Öğretmenler İçin Yaratıcılık ve Görsel Sanatlar Eğitimi

Görsel Sanatlar Eğitimi ve Yaratıcılık, öğretmenin hazırlığı ve farklı eğitime duyulan inanç, çocukların yaratıcılığının geliştirilmesi için sanat eğitiminin etkili kullanımı uygulanmasında çok önemli bir faktördür. Yaratıcı düşünmenin önemi üzerine araştırmalar, öğretmenlerin çocukların yaratıcı potansiyellerini açığa çıkarmada kilit bir rol oynadığını göstermektedir. Bireyin sanat eğitiminde sanatın değerini anlayan bir sanatçı olarak öğrenci-öğretmen öz yeterliliğinin de arttığı görülmüştür. Öğretmen adayları, farklı profesyonellerle işbirliği yaparak sanatı disiplinlerarası bir şekilde öğrettiğinde, kendilerine daha çok güvendiler ve sanatı müfredatlarına dahil etme korkularının üstesinden gelirler (Hui vd., 2015, ss.316).

Bireyi şekillendirmek, değiştirmek, yönlendirmek ve ileriye taşımak için en etkili süreç şüphesiz eğitimidir ve her şeyden önce gelmektedir. Eğitimin kalitesi, öğretmenlerin kalitesi ile doğru orantılıdır. İyi bir Görsel Sanatlar eğitimi, öğrenci bilgisi, günlük yaşam vb. derste işlenen konuları birleştiren ve aralarında mantıksal bağlantılar kuran öğrencilerin kendilerini geliştirmelerini amaçlayan kapsamlı bir eğitimidir. Bu eğitim sürecinde, öğrencinin sorgulayan, yaratıcı, dinlenirken, eğlenirken ve ilgi çekerken yaratmaları için onları teşvik eden öğretmen süreçte daha fazla önem arz eder. Bu nitelik sanat alanı için de geçerlidir. Bu da öğretmenlik nitelikleri açısından iyi yetişmiş öğretmenlerle mümkün olacaktır. Bu bağlamda bakıldığında, eğitimin önemli bir amacı kişisel gelişimi desteklemek için öğrencinin kendisidir. Bu bağlamda sanat eğitimi öğretmenleri: eş uyarım yoluyla öğrencilerin bilişsel, psikolojik ve sosyal gelişimini desteklemelidir (Gündüz & Kumcağız, 2018, ss.1515). Bu nedenle gelecekte Sanat Eğitimi öğretmeni adaylarının büyümelerini destekleyecek potansiyel ile gelişmesi beklenmektedir. Bu bağlamda güzel sanatlar alanında öğretmen yetiştirmeyi hedefleyen kurumlar bireyin gelişim seviyelerini bilmeli ve gelişim seviyelerine en uygun materyalleri kullanmalıdır. Sınıfta yaşanan sorunlar da öğrencilerin psikolojik ve sosyal gelişimlerini etkilemektedir. Bunu çözmek, bilgi ve beceri gerektirir ve yaratıcı süreç bu bağlamda daha anlamlı hale gelir.

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Geçmişten yola çıkarak, zamanın değişimlerini anlamak ve topluma rehberlik etmek söz konusu olduğunda yeni yaklaşımlar benimseyerek geleceğe yönelik gelişim gösterecektir. Böylece birey kendi ilerlemesini sağlayacak ve toplumu aydınlatacaktır. Bu gibi durumlarda toplumsal farkındalık, kendini keşfetme ve sanatsal liderlik için bilinçli bireylere ihtiyaç vardır. Görsel sanatlar eğitimi de müfredatın bir parçası olması ve bireylerin sanatla doğrudan temas kurabileceği bir alan olması nedeniyle önemli eğitim alanlarından biridir. Özellikle günümüz toplumunun teknoloji açısından getirdiği yenilikler ve bu yeniliklerin eğitim

sistemine yansması birey için olumlu sonuçlar doğurmaktadır. Gerçek şu ki, görsel sanatlar eğitiminin birden fazla uygulama alanı vardır ve bu alanda çeşitli yöntem ve tekniklerin kullanılması, bireyin bir takım akademik ve kişisel ortamlarda etkinlikler gerçekleştirmesini sağlar. Çeşitli öğrenme aktivitelerini desteklerken birden çok entelektüel alanda aktif olarak yetkinlik kazanır. Çünkü bu süreçte faaliyetler devam ederken, o faaliyetlerle meşgul olan çok sayıda insan olacaktır. Bu bireyler farklıdır. Öğrencinin tamamının aktif olarak kullanabileceği en az bir entelektüel alan bulunmaktadır. Diğer zeka alanları da bu süreçte aktif olabilir, bu da çocuğun beyninin her iki yarım küresini de kullandığını düşündürür. Böyle bir gelişimsel öğrenme sisteminde çocuk sunduğu ürünlerde yaratıcılığını ortaya koyacaktır. Özellikle süreçte çeşitli materyal ve modellerin kullanılması yaratıcılığı artıracak ve öğrenciler süreci anlamlı bir şekilde gerçekleştireceklerdir. Sanat öğretiminde kişi merkezli öğretim sürecinde öğretmen rehber rolüyle öğrencilere yardımcı olur ve öğrenme öğrenciler tarafından subjektif olarak organize edilir, bu yolla birlikte bireyin yaratıcı düşünmesi artacak ve öğrenci birçok yönden düşüncelerini ortaya koyacaktır.

KAYNAKÇA

- Ağluç, L. (2013). Sanat yaratıcılık bağlamında insan ve yaratma güdüsü. *Mediterranean Journal of Humanities*, 3(1), 1-14.
- Alter, F. (2010). Using the visual arts to harness creativity. *The University of Melbourne Refereed e-Journal*, 1(5).
- Aykut, A. (2006). Günümüzde görsel sanatlar eğitiminde kullanılan yöntemler. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(21), 33-42.
- Çellek, T. (2003). Sanat ve bilim eğitiminde yaratıcılık. *Pivolka*, 2(8), 4-11.
- Ektem, I. S. (2016). Eğitim bilimlerinden yansımalar. E. Yılmaz, M. Çalışkan & S. A. Sulak (Ed.), *Eğitimde yaratıcılık*. içinde, (85-94). Çizgi Kitabevi.
- Fleming, M. (2010). *Arts in education and creativity: A literature review*. 2nd ed. Creativity, Culture and Education.
- Geçen, F., & Parsıl, Ü. (2020). Yaratıcılık ve özel eğitimli çocukların sanat eğitimi yoluyla yaratıcılıklarının geliştirilmesi. *Pearson Journal*, 5(7), 372-380.
- Gündüz, Y., & Kumcağız, H. (2018). Güzel sanatlar eğitimi alan öğretmen adaylarının öz-yeterlik inançları ile öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(3), 1514-1553.
- Hui, A. N., He, M. W., & Ye, S. S. (2015). Arts education and creativity enhancement in young children in Hong Kong. *Educational Psychology*, 35(3), 315-327.
- Karaca, G. (2011). Görsel sanatlar eğitiminde kopya yönteminin ilköğretim öğrencilerinin yaratıcılıklarına etkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(21), 299-321.
- Karakuş, M. (2001). Eğitim ve yaratıcılık. *Eğitim ve Bilim*, 26(119).
- Onur, D., & Zorlu, T. (2017). Yaratıcılık kavramı ile ilişkili kuramsal yaklaşımlar. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 6(3), 1535-1552.
- Öztürk, A. (2019). Bilişsel esnekliğin görsel sanatlar eğitimi yoluyla öğrenme ve öğretme süreçlerinde yaratıcı değerlere dönüşümü. *Uluslararası Disiplinlerarası ve Kültürlerarası Sanat*, 4(9), 13-22.

- Pavlou, V. (2013). Investigating interrelations in visual arts education: Aesthetic enquiry, possibility thinking and creativity. *International Journal of Education Through Art*, 9(1), 71-88.
- Tütüncü, S. (2006). *İlköğretim görsel sanatlar (resim-iş) eğitimi dersi çerçevesinde çocuk resminde yaratıcılık kavramının algılanışına ilişkin bir durum çalışması*. [Yayımlanmamış doktora tezi]. Dokuz Eylül Üniversitesi.
- Şaşan, H. H. (2002). Yapılandırmacı öğrenme. *Yaşadıkça Eğitim*, 74(75), 49-52.
- Ulger, K. (2018). The effect of problem-based learning on the creative thinking and critical thinking disposition of students in visual arts education. *Interdisciplinary Journal of Problem-Based Learning*, 12(1).
- Tomljenovic, Z. (2015). An interactive approach to learning and teaching in visual arts education. *CEPS Journal*, 5(3), 73-93.
- Van de Kamp, M. T., Admiraal, W., van Drie, J., & Rijlaarsdam, G. (2015). Enhancing divergent thinking in visual arts education: effects of explicit instruction of meta-cognition. *British Journal of Educational Psychology*, 85(1), 47-58.
- Zimmerman, E. (2009). Reconceptualizing the role of creativity in art education theory and practice. *Studies in Art Education*, 50(4), 382-399.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Art will exist as long as it accompanies the individual in life. Based on the past, it will show the developments for the future, bring a new perspective to the changing understanding of time and guide the society. In this way, the individual will both ensure his own progress and enlighten the society. In such a situation, there is a need for conscious people who raise awareness of the society, discover themselves and promote art. This is possible with education. Art pedagogy is also an important educational discipline as it is a part of the curriculum and an area where the individual can directly experience art. Especially the technological innovations of modern societies and the reflection of these innovations on education systems have positive effects on individuals. The fact that art education has more than one application area and the use of more methods and techniques in this field allows individuals to take part in multiple learning environments and to realize their tendencies through external activities. In this process, being active in more than one area of intelligence supports many learning activities. Because while the activities are taking place in the process, more than one person is involved in the activities. These people are different from each other. Every student has at least one intelligence area that they can use actively. Other areas of intelligence may also be active during this process, indicating that the child is using both hemispheres of the brain. In such a developing learning system, the child will reveal his creativity in the products he offers. In particular, the use of multiple materials and templates in the process will increase creativity and enable the student to direct the process.

While unpredictable and rapid social change and social development are important for the future, they also bring new demands to the education system. In this sense, conscious personal development and change are facilitated by education. Institutions also need to focus on how they communicate knowledge to their students and how the education systems they put into practice foster thinking and creativity in students' education. In traditional education systems, one-way learning does not seem to be very effective in realizing this process. Because education for one-way communication cannot adequately meet the holistic development and contemporary

learning needs of students. It makes more sense to replace traditional learning approaches. There, the desire to withdraw, caused by a passive receptive position where the student actively participates in the process, is replaced by a student-centered process that structures the student and who he is. to know subjectively. Art education should create and prepare the necessary environment to develop students' knowledge, skills and attitudes towards art and to provide positive action opportunities.

It adopts a learning approach that manages the process with a more progressive education approach, moving away from the traditional education system, in which the processes are designed by the teachers, which limits the thinking abilities of the students and suffocates their thinking. Educational approaches applied to get rid of superficial learning patterns and to encourage different thinking areas of the individual, especially at the level of creativity, is the result of this adoption. Because once creativity encounters certain patterns and obstacles, it makes no sense and brings nothing to the individual. In order to develop and restructure personal creativity, the process should be well managed, learning styles should not be hindered and mental barriers should not be allowed.

The understanding that children are not considered creative in art education should not be adopted by schools. Therefore, the concept of creativity and creativity needs to be based on theory and practice. Some education researchers suggest that nearly everyone has creative capacity, and support in the classroom can increase that potential. From this perspective, creativity can be seen as being creative for the individual rather than emphasizing the change or improvement in an individual's life. This act of creative expression can be made more effective by developing the innate abilities of each individual. The role of the teacher in arts education is to provide motivation, support and materials. Desired movements can develop in the right direction. In today's modern environment, works of art are performed and displayed publicly. Individuals have the opportunity to think and learn about the visual arts as part of their processes and cultural practices. There are fundamental advances in visual arts education towards a community-centered approach to visual arts education that focuses on visual culture. The main difference between traditional teaching methods and modern interactive teaching methods at this stage is the change in one-way communication. Throughout school education, due emphasis should be placed on the two-way communication process: the teacher plays an important and equal role in the transmission of knowledge. In two-way communication, teachers help students learn independently through dialogue and indirect instruction.

Method

In the research, the literature was searched for the necessary literature and the sources were examined.

Results and Discussion

Art will continue to exist as long as it stays with the individual in life. Starting from the past, it will develop towards the future by adopting new approaches when it comes to understanding the changes of time and guiding the society. Thus, the individual will ensure his own progress and enlighten the society. In such cases, conscious individuals are needed for social awareness, self-discovery and artistic leadership. This can become a reality with his education. Visual arts education is one of the important educational disciplines as it is a part of the curriculum and is an area where individuals can have direct contact with art. Especially the innovations brought by today's society in terms of technology and the reflection of these innovations in the education system have positive results for the individual. The truth is that visual arts education has more than one application area and the use of various methods and techniques in this area enables the individual to perform activities in a number of academic and personal environments. Actively gains competence in multiple intellectual areas while supporting a variety of learning activities. Because while the activities continue in this process,

there will be many people engaged in those activities. These individuals are different. There is at least one intellectual area that the whole student can use actively. Other areas of intelligence may also be active during this process, suggesting that the child is using both hemispheres of the brain. In such a developmental learning system, the child will reveal his creativity in the products he offers. In particular, the use of various materials and models in the process will increase creativity and students will carry out the process in a meaningful way. In the person-centered teaching process in art teaching, the teacher helps the students with the role of a guide and the learning is organized subjectively by the students, in this way, the creative thinking of the individual will increase and the child will reveal his thoughts in many ways.